

پرویشکاه علوم انسانی ومطالعات فرہنگی
پرتال جامع علوم انسانی

اسناد

شپښه شکاره علوم انسانی و مطالعات فرانسې
پر تال جامع علوم انسانی

متن قطعنامه ۱۷۰۱ شورای امنیت

این قطعنامه^۱ در نشست ۵۵۱۱ شورای امنیت در ۱۱ اگوست ۲۰۰۶ صادر شد.

شورای امنیت،

با یادآوری قطعنامه های پیش در مورد لبنان به ویژه قطعنامه های ۴۲۵ (۱۹۷۸)، ۴۲۶ (۱۹۷۸)، ۲۵۰ (۱۹۸۲)، ۱۵۵۹ (۲۰۰۴)، ۱۶۵۵ (۲۰۰۶)، ۱۶۸۰ (۲۰۰۶) و ۱۶۹۷ (۲۰۰۶) و همچنین تأکید بر بیانیه های اصلی خود در مورد لبنان و به ویژه بیانیه های ۱۸ ژوئن ۲۰۰۰ (S/PRST/2000/21) ۱۹ اکتبر ۲۰۰۴ (S/PRST/2004/36)، می ۲۰۰۵ (S/PRST/2005/17) و ژانویه ۲۰۰۶ (S/PRST/2006/35)،

نگرانی شدید خود را از ادامه تشدید درگیری ها در لبنان و اسرائیل از زمان حمله حزب الله به اسرائیل در ۱۲ جولای ۲۰۰۶ که تاکنون باعث کشته و زخمی شدن صدها نفر از طرفین شده، خسارت های سنگین را به زیر ساخت های مدنی وارد کرده و باعث آواره شدن صدها هزار نفر در داخل شده است، اعلام می کند. بر ضرورت پایان دادن به خشونت ها تأکید می کند، اما همزمان تأکید می کند مسائلی که به بحران کنونی منجر شده اند، بررسی شود؛ از جمله آزادی بدون قید و شرط ۲ سرباز ربوده شده اسرائیلی.

۱- ترجمه این سند بر اساس متن اصلی قطعنامه (S/RES/1701(2006) از سایت سازمان ملل متحد انجام شده است. این قطعنامه پس از پایان جنگ ۳۳ روزه حزب الله و رژیم صهیونیستی صادر شد.

به حساسیت مسئله زندانیان توجه دارد و از تلاش‌ها با هدف حل مسئله زندانیان لبنانی موجود در اسرائیل حمایت و آن را تشویق می‌کند.

از تلاش‌های نخست‌وزیر لبنان و پایبندی دولت لبنان به طرح ۷ ماده‌ای استقبال می‌کند؛ طرحی که به موجب آن اقتدار دولت لبنان بر تمام اراضی آن از طریق استقرار نیروهای نظامی قانونی منتج می‌شود به گونه‌ای که هیچ مجالی برای ابراز وجود سلاح یا قدرتی غیر قدرت حکومت لبنان باقی نماند، شورای امنیت همچنین از پایبندی دولت لبنان نسبت به حضور نیروهای بین‌المللی و افزایش تعداد و تجهیزات و نیز افزایش قدرت و دامنه عملیات این نیروها استقبال می‌کند و این درخواست دولت لبنان را هم مطمح نظر دارد که خواستار عقب‌نشینی فوری نیروهای اسرائیلی از جنوب لبنان شده است.

بر عزم خود در جهت اقدام برای اجرای این عقب‌نشینی در نزدیک‌ترین زمان ممکن تاکید می‌کند.

پیشنهاد مطرح شده در طرح ۷ ماده‌ای درباره مزارع شبع را در نظر دارد.

از طرح دولت لبنان که به طور اجماع در ۲۷ آگوست ۲۰۰۶ اتخاذ شده استقبال می‌کند. طبق این طرح خواسته شده است، ۱۵ هزار نفر از نیروهای مسلح لبنان در جنوب لبنان مستقر شوند و همزمان با آن ارتش اسرائیل به پشت خط آبی عقب‌نشینی کند و در صورت نیاز به کمک، تعداد بیشتری از نیروهای سازمان ملل (یونیفل) در خواست می‌شود تا ورود نیروهای مسلح لبنان به منطقه تسهیل شود و بر تلاش برای تقویت نیروهای مسلح لبنان با تجهیزات مورد نیاز، در جهت انجام وظیفه، تاکید می‌شود.

مسئولیت‌های خود را در کمک به تأمین آتش بس مستمر و حل بلند مدت منازعه درک

می‌کند.

اقرار می‌کند وضعیت لبنان تهدیدی برای صلح و امنیت بین‌المللی است.

(۱) خواستار توقف کامل تمام اقدامات نظامی به ویژه توقف فوری حملات از سوی حزب‌الله و توقف فوری تمام عملیات نظامی تهاجمی اسرائیل است.

(۲) در کنار توقف کامل اقدامات نظامی، از دولت لبنان و نیروهای یونیفل می‌خواهد طبق آنچه در بند ۱۱ خواهد آمد، همزمان با هم نیروهایشان را در جنوب مستقر کنند، به موازات این از دولت اسرائیل می‌خواهد با آغاز استقرار این نیروها تمام نیروهای خود را از جنوب لبنان خارج کند.

(۳) بر اهمیت گسترش کنترل دولت لبنان در تمامی اراضی این کشور مطابق بخش‌هایی از قطعنامه‌های ۱۵۵۹ (۲۰۰۴) و ۱۶۸۰ (۲۰۰۶) و نیز عمل به توافقنامه طائف درباره حاکمیت و سیطره کامل دولت، به گونه‌ای که هیچ مجالی برای ابراز وجود سلاح یا قدرتی غیر از قدرت حکومت لبنان باقی نماند، تاکید می‌کند.

۴) حمایت قاطع خود از احترام کامل به خط آبی را مورد تأکید قرار می‌دهد.

۵) همان‌گونه که در تمام قطعنامه‌های مرتبط پیشین آمده، بر حمایت دوباره خود از تمامیت ارضی لبنان و حاکمیت و استقلال سیاسی آن در محدوده مرزهای به رسمیت شناخته شده بین‌المللی، به گونه‌ای که در توافقنامه آتش‌بس عمومی بین لبنان و اسرائیل در ۲۳ مارس ۱۹۴۹ نیز ذکر شده است، تأکید می‌کند.

۶) از جامعه جهانی می‌خواهد اقدامات فوری را برای توسعه بشردوستانه و مالی از مردم لبنان از جمله تسهیل در امر بازگشت امن کسانی که خانه‌های خود را ترک کرده‌اند و بازگشایی فرودگاه‌ها و بنادر زیر نظر دولت لبنان، طبق بندهای ۱۴ و ۱۵ اتخاذ کند. همچنین می‌خواهد در آینده نیز کمک‌های بیشتری برای مشارکت در بازسازی و توسعه لبنان صورت گیرد.

۷) تأکید می‌کند تمام طرف‌ها در مورد تضمین این مسئله مسئولیت دارند که هیچ اقدامی برخلاف مفاد بند اول که ممکن است در یافتن راه‌حلی بلندمدت کمک‌رسانی بشردوستانه به غیرنظامیان از جمله عبور و مرور امن کاروانهای کمک‌های انسان‌دوستانه و بازگشت داوطلبانه و امن آوارگان تأثیر منفی داشته باشد، انجام نشود، از تمام طرف‌ها می‌خواهد که این مسئولیت را بپذیرند و با شورای امنیت همکاری کنند.

۸) از اسرائیل و لبنان می‌خواهد که بر اساس اصول و مواد زیر از آتش بس دائم و راه‌حلی بلند مدت حمایت کنند:

- احترام کامل طرفین به خط آبی

- تدابیر امنیتی که مانع از سرگیری اقدامات جنگی شود و تضمین‌کننده ایجاد منطقه‌ای عاری از نیروهای نظامی و تجهیزات و سلاح‌ها بین خط آبی و رود لیطانی باشد، به غیر از نیروهای تابعه دولت لبنان و نیروهای بین‌المللی که طبق آنچه در بند ۱۱ آمده است در این منطقه مستقر می‌شوند.

- اجرای کامل بندهای توافقنامه طائف که با این مسئله مرتبط است و نیز اجرای قطعنامه‌های ۱۵۵۹ (۲۰۰۴) و ۱۶۸۰ (۲۰۰۶) که بر خلع سلاح تمام گروه‌های مسلح لبنانی تأکید می‌کند و طبق تصمیم دولت لبنان در ۲۷ جولای ۲۰۰۶ غیر از سلاح و قدرت حکومت لبنان هیچ سلاح و قدرتی در این کشور وجود نخواهد داشت.

- عدم حضور نیروهای خارجی در لبنان بدون رضایت دولت لبنان.

- منع فروش و عرضه تسلیحات و مواد مرتبط با آن به لبنان مگر به اجازه دولت این کشور.

- تسلیم نقشه‌های باقی مانده از اراضی مین گذاری شده لبنان به سازمان ملل که در اختیار اسرائیل است.

۹) از دبیر کل سازمان ملل می‌خواهد از تلاشهای آینده برای دستیابی به موافقت اصولی دولت‌های لبنان و اسرائیل در سریع‌ترین زمان ممکن در مورد اصول و مواد راه‌حل بلندمدت منازعه، مطابق آنچه در بند ۸ آمده است، حمایت کند و عزم خود را بر مشارکت فعالانه در این تلاش‌ها اعلام می‌کند.

۱۰) از دبیر کل می‌خواهد که با هماهنگی بازیگران مرتبط بین‌المللی و طرف‌های موردنظر، برای اجرای آن دسته از بندهای توافقنامه طائف که با این موضوع مرتبط است و نیز اجرای قطعنامه‌های ۱۵۵۹ (۲۰۰۴) و ۱۶۸۰ (۲۰۰۶) پیشنهادهایی به ویژه درباره نشانه‌گذاری مرزهای بین‌المللی لبنان و به طور خاص در مناطق مورد منازعه و مناطقی که ابهاماتی در مورد مرزها وجود دارد، از جمله حل مسئله مزارع شبعا تهیه کند. این پیشنهادها باید ظرف مدت ۳۰ روز به شورای امنیت تقدیم شوند.

۱۱) مقرر می‌دارد به منظور تقویت تعداد، تجهیزات، اختیارات و دامنه عملیات، اجازه داده شود تعداد نیروهای بین‌المللی در جنوب لبنان حداقل تا ۱۵ هزار نفر افزایش یابد و آنچه به موجب قطعنامه‌های ۴۲۵ و ۴۲۶ (۱۹۷۸) تفویض شده اجرا شود:

- a) بر توقف اقدامات جنگی نظارت کند.
- b) نیروهای مسلح لبنان را همراهی کند و در جریان استقرار آن در جنوب از آنها حمایت کند، از جمله در طول خط آبی، اسرائیل هم طبق آنچه در بند ۲ آمده است، نیروهای خود را از لبنان بیرون می‌برد.
- c) هماهنگی فعالیتهای آن، که در بند ۱۱ (b) ذکر شده است، با دولت لبنان و دولت اسرائیل.
- d) کمک به تأمین و تحقق رسیدن کمک‌های بشردوستانه به غیرنظامیان و بازگشت داوطلبانه و امن آوارگان.

e) کمک به نیروهای مسلح لبنان در اتخاذ اقداماتی برای ایجاد منطقه‌ای که در پاراگراف ۸ به آن اشاره شد.

f) کمک به دولت لبنان، براساس درخواست آن و در راستای اجرای بند ۱۴.

۱۲) در حمایت از درخواست دولت لبنان برای استقرار نیروهای بین‌المللی و کمک به این دولت در جهت گسترش اقتدار خود بر کل اراضی لبنان، به نیروهای «یونیفل» اجازه می‌دهد در مناطقی که نیروهای آن استقرار یافته‌اند، در محدوده امکاناتی که دارد هر آنچه ضروری است را انجام دهد، برای جلوگیری از

انجام هرگونه فعالیت خصمانه‌ای تلاش کند، در مقابل تلاش‌هایی که قصد دارند با استفاده از ابزارهای خشونت‌آمیز مانع اجرای فعالیتهای این نیرو که توسط شورای امنیت به آن تفویض شده است شوند و همچنین برای حمایت از افراد، تأسیسات و تجهیزات سازمان ملل، تضمین سلامت کادرهای سازمان ملل و امدادسازان و آزادی رفت‌وآمد آنان، بدون اینکه مانع از مسئولیت‌هایی شود که بر عهده دولت لبنان قرار دارد و حمایت از غیرنظامیانی که در معرض خشونت‌ها هستند.

۱۳) از دبیر کل می‌خواهد هر چه سریع‌تر اقداماتی را اتخاذ کند که به نیروهای «یونیفل» اجازه می‌دهد وظایف خود را طبق آنچه در این قطعنامه آمده، انجام دهند و به درخواست‌های کشورهای عضو برای ارائه کمک‌های مناسب به نیروهای «یونیفل» و درخواست‌هایی که از سوی این نیروها می‌شود، پاسخ مثبت دهد. از تمام کسانی که در گذشته در نیروهای «یونیفل» مشارکت داشته‌اند صمیمانه قدردانی می‌کند.

۱۴) از دولت لبنان می‌خواهد امنیت را در مرزهای خود و دیگر گذرگاه‌ها تأمین کند تا مانع ورود تسلیحات و مواد مرتبط با آن - بدون موافقت دولت - به این کشور شود. از نیروهای «یونیفل» می‌خواهد، همان گونه که در بند ۱۱ آمده است در صورت درخواست دولت لبنان به آن کمک کند.

۱۵) مقرر می‌دارد که تمام کشورها باید اقدامات ضروری را اتخاذ کنند تا مانع انجام اقدامات زیر از سوی شهروندان آنها یا از طریق اراضی آنها یا از طریق استفاده از بنادر و هواپیماهای تحت پرچم آنها شوند:

a) فروش و در اختیار گذاشتن سلاح و مواد مرتبط با آن از هر نوعی که باشد به ویژه سلاح، مهمات و تجهیزات نظامی و شبه نظامی و قطعات یدکی، چه از اراضی این کشورها آماده باشد و چه نشده است.

b) ورود افراد به لبنان یا در اختیار گذاشتن آموزش‌های فنی یا کمک‌های مرتبط با تأمین، ساخت، حفظ و به کارگیری مواد مذکور که در قسمت a بیان شد.

این ممنوعیت، سلاح‌ها و مواد مربوطه و نیز آموزش‌ها و کمک‌هایی - که دولت لبنان یا نیروهای یونیفل طبق بند ۱۱ اجازه آن را می‌دهند- را شامل نمی‌شود.

۱۶) مقرر می‌دارد مأموریت تفویض نیروهای یونیفل تا ۳۱ آگوست ۲۰۰۷ تمدید شود، اظهار می‌دارد که در قطعنامه‌های بعدی تقویت بیش از پیش اختیارات یونیفل را در نظر داشته باشد و به منظور مشارکت در اجرای آتش‌بس دائم و حل بلندمدت منازعه اقدامات دیگری اتخاذ شود.

- ۱۷) از دبیر کل می‌خواهد هفته آینده در مورد اجرای این قطعنامه به شورای امنیت گزارش دهد و در مرحله بعدی این گزارش را به صورت سازماندهی شده و منظم ارائه کند.
- ۱۸) بر اهمیت لزوم دستیابی به صلح فراگیر، عادلانه و دائمی در خاورمیانه مطابق با تمام قطعنامه‌های مربوط، به ویژه قطعنامه‌های ۲۴۲ (۲۲ اکتبر ۱۹۴۷) و قطعنامه ۳۳۸ (۲۲ نوامبر ۱۹۷۳) تأکید می‌کند.
- ۱۹) مقرر می‌دارد پیگیری این موضوع ادامه داشته باشد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی